

римскитѣ пратеници, запитали тѣ царица Тевта. До царицата стоялъ единъ облѣченъ въ ризница въоръженъ човѣкъ, който приличалъ повече на мечка. Той си извадилъ сабята и, като посочилъ съ прѣстъ острието, рекълъ:

— Ето нашето право и нашия законъ!

— А! такава ли е била работата!—отговорили римлянитѣ и си заминали.

Следъ нѣколко дни морето предъ Шкодра се замрежило отъ кораби. Двадесетъ хиляди римски войници излѣзли отъ корабитѣ, стигнали въ Шкодра, заобиколили двореца и пленили царица Тевта. Следъ това римлянитѣ си пробии пжтъ презъ Албанскитѣ планини и навлѣзли въ Македония. Царь Филипъ V умрѣлъ и неговиятъ наследникъ Персей трѣбвало да се бие съ римлянитѣ. Персей не могѣлъ да се противи на римлянитѣ, та задигналъ всичкитѣ богатства отъ двореца си и избѣгналъ на островъ Тасосъ. Но римлянитѣ стигнали чакъ на острова, пленили Персея и отнели всичкитѣ му богатства. Консулъ на римскитѣ войски билъ *Павелъ Емилий*. Той прибралъ цѣли сандѣци съ злато, сребро, златни сждове, женски и мжжки украси и всѣкакви скжпоценности, натоварилъ ги на корабитѣ си и заедно съ македонския царь Персей и неговитѣ домашни, жена, деца и пълководци, ги откарали въ Римъ (148 г.).

Влизането на победителя Павла Емилиа въ Римъ било триумфално, сиречь най-тържествено. Праздникътъ продължилъ три дни. На една златна колесница, теглена отъ 4 бѣли коне, седѣлъ правъ победителя Павелъ. Единъ ангелъ му поднася вѣнецъ. Предъ конетѣ вървѣлъ пленения македонски